

Europeiska unionens officiella tidning

C 439

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtionde årgången

25 november 2016

Innehållsförteckning

I *Resolutioner, rekommendationer och yttranden*

REKOMMENDATIONER

Europeiska unionens domstol

2016/C 439/01

Rekommendationer till nationella domstolar om begäran om förhandsavgörande 1

SV

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Detta är en uppdaterad version av de rekommendationer till de nationella domstolarna som antogs dagen efter ikraftträdandet, den 1 november 2012, av domstolens nya rättegångsregler (EUT C 338, 6.11.2012, s. 1). De uppdaterade rekommendationerna bygger både på de erfarenheter som gjorts vid genomförandet av de nya rättegångsreglerna ⁽¹⁾ och på domstolens senaste rättspraxis. Syftet med rekommendationerna är att redogöra för de väsentliga särdragen i förfarandet för förhandsavgörande och att ge domstolar som begär förhandsavgörande alla de praktiska upplysningar som behövs för att EU-domstolen ska kunna ge användbara svar på de frågor som ställs.

REKOMMENDATIONER

till nationella domstolar om begäran om förhandsavgörande

(2016/C 439/01)

Inledning

1. Möjligheten att begära förhandsavgörande, enligt artikel 19.3 b i fördraget om Europeiska unionen (nedan kallat *FEU*) och artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *FEUF*), är en mekanism av grundläggande betydelse i unionsrätten. Den har till syfte att säkerställa en enhetlig tolkning och tillämpning av unionsrätten inom unionen, genom att ge domstolar i medlemsstaterna ett instrument som innebär att de kan vända sig till Europeiska unionens domstol (nedan kallad *EU-domstolen*) med en begäran om förhandsavgörande angående tolkningen av unionsrätten och giltigheten av rättsakter som antagits av unionens institutioner, organ eller byråer.
2. Förfarandet för förhandsavgörande bygger på ett samarbete mellan EU-domstolen och domstolarna i medlemsstaterna. I syfte att säkerställa att detta förfarande får fullt genomslag är det påkallat att redogöra för dess väsentliga särdrag och att göra vissa preciseringar för att förtydliga bestämmelserna i rättegångsreglerna, bland annat i fråga om vem som får begära förhandsavgörande och vad en sådan begäran kan avse samt vilken form en begäran om förhandsavgörande ska ha och vad den ska innehålla. Dessa preciseringar – som gäller för samtliga typer av begäran om förhandsavgörande (I) – kompletteras av bestämmelser som är tillämpliga på den typ av begäran om förhandsavgörande som måste handläggas särskilt snabbt (II) och av en bilaga där de väsentliga uppgifter som samtliga typer av begäran om förhandsavgörande ska innehålla sammanfattas.

I. Bestämmelser som är tillämpliga på samtliga typer av begäran om förhandsavgörande**Vem får begära förhandsavgörande?**

3. Domstolens behörighet att meddela förhandsavgöranden angående tolkningen eller giltigheten av unionsrätten utövas enbart på initiativ av de nationella domstolarna, oavsett om parterna i det nationella målet har uttryckt önskemål om att en begäran om förhandsavgörande ska framställas eller inte. Eftersom det är den nationella domstol vid vilken ett mål är anhängigt som har ansvaret för det rättsliga avgörandet är det nämligen uteslutande på den domstolen som det ankommer att bedöma – mot bakgrund av de särskilda omständigheterna i varje mål – både huruvida det är

⁽¹⁾ EUT L 265, 29.9.2012, s. 1.

nödvändigt att begära förhandsavgörande för att den ska kunna döma i saken och huruvida de frågor som den ställer till EU-domstolen är relevanta.

4. EU-domstolen tolkar begreppet domstol som ett självständigt unionsrättsligt begrepp. Den tar i detta avseende hänsyn till ett antal omständigheter, såsom huruvida det hänskjutande organet är upprättat enligt lag, organet är av stadigvarande karaktär, dess jurisdiktion är av tvingande art, förfarandet är kontradiktoriskt, organet tillämpar rättsregler och huruvida det har en oberoende ställning.
5. Medlemsstaternas domstolar kan vända sig till EU-domstolen med en fråga om tolkningen eller giltigheten av unionsrätten när de anser att ett förhandsavgörande från EU-domstolen i denna fråga är nödvändigt för att kunna döma i saken (se artikel 267 andra stycket FEUF). Det kan bland annat vara särskilt påkallat att begära förhandsavgörande när det rör sig om en ny tolkningsfråga som har ett allmänt intresse för unionsrättens enhetliga tolkning eller när befintlig rättspraxis inte förefaller ge tillräcklig vägledning med avseende på ett nytt rättsligt eller faktiskt sammanhang.
6. När en fråga uppkommer i ett mål vid en domstol mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning, är den domstolen emellertid skyldig att begära förhandsavgörande från EU-domstolen (se artikel 267 tredje stycket FEUF), såvida det inte redan finns en fast rättspraxis i frågan eller om den korrekta tolkningen av den aktuella rättsregeln inte lämnar utrymme för rimligt tvivel.
7. Det följer vidare av fast rättspraxis att även om medlemsstaternas domstolar i mål som är anhängiga vid dem kan underkänna grunder för ogiltighet som åberopas mot en akt som har antagits av någon av unionens institutioner eller byråer eller något av dess organ, är det endast EU-domstolen som kan ogiltigförklara en sådan akt. När en nationell domstol är osäker på huruvida en sådan akt är giltig, måste den således begära förhandsavgörande från EU-domstolen, varvid den ska ange skälen till att den anser att akten är ogiltig.

Vad kan en begäran om förhandsavgörande avse?

8. En begäran om förhandsavgörande måste avse tolkningen eller giltigheten av unionsrätten, och inte tolkningen av nationella rättsregler eller frågor som rör de faktiska omständigheterna i det nationella målet.
9. EU-domstolen kan endast pröva en begäran om förhandsavgörande om unionsrätten är tillämplig i det nationella målet. Det är i det avseendet absolut nödvändigt att den hänskjutande domstolen redogör för samtliga relevanta faktiska och rättsliga omständigheter som gör att den anser att unionsrättsliga bestämmelser kan vara tillämpliga i det aktuella målet.
10. När det gäller fall där begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, ska det erinras om att det i artikel 51.1 i stadgan anges att dess bestämmelser riktar sig till medlemsstaterna endast när dessa tillämpar unionsrätten. Även om tillämpningen av unionsrätten i nyss nämnd mening kan komma att ske i olika slags fall, måste det ändå klart och tydligt framgå av begäran om förhandsavgörande att en annan unionsrättslig bestämmelse än stadgan är tillämplig i det nationella målet. Eftersom EU-domstolen inte är behörig att pröva en begäran om förhandsavgörande om en rättslig situation inte omfattas av unionsrättens tillämpningsområde kan de bestämmelser i stadgan som eventuellt åberopats inte i sig grunda någon sådan behörighet.
11. Även om EU-domstolen, när den fattar sitt avgörande, naturligtvis beaktar de rättsliga och faktiska omständigheterna i det nationella målet, såsom dessa beskrivits av den hänskjutande domstolen i begäran om förhandsavgörande, tillämpar den inte själv unionsrätten i nämnda mål. När EU-domstolen uttalar sig om tolkningen eller giltigheten av unionsrätten, försöker den att ge ett användbart svar för avgörandet av målet vid den nationella domstolen. Det är emellertid den hänskjutande domstolen som ska dra de konkreta konsekvenserna av detta svar, i förekommande fall genom att underlåta att tillämpa den nationella rättsregel som bedömts vara oförenlig med unionsrätten.

I vilket skede av målets handläggning bör en begäran om förhandsavgörande framställas?

12. En nationell domstol kan framställa en begäran om förhandsavgörande till EU-domstolen så snart den konstaterar att ett avgörande angående tolkningen eller giltigheten av unionsrätten är nödvändigt för att den ska kunna döma i saken. Det är nämligen den nationella domstolen som bäst kan avgöra i vilket skede av målets handläggning som en sådan begäran bör framställas.

13. Det är emellertid viktigt att tänka på att det är begäran om förhandsavgörande som kommer att ligga till grund för förfarandet vid EU-domstolen och att domstolen måste ha tillgång till samtliga uppgifter som krävs för att den ska kunna kontrollera att den är behörig att besvara de frågor som ställts och, om så är fallet, för att kunna lämna ett användbart svar på dessa frågor. Det är därför nödvändigt att beslutet att begära förhandsavgörande fattas i ett skede av målets handläggning där den hänskjutande domstolen kan redogöra, på ett tillräckligt precist sätt, för de rättsliga och faktiska omständigheterna i det nationella målet samt för de rättsfrågor som uppkommer i målet. Med hänsyn till intresset av en god rättskipning kan det även vara lämpligt att begäran om förhandsavgörande framställs efter det att parterna beretts tillfälle att yttra sig i saken.

Vilken form ska en begäran om förhandsavgörande ha och vad ska den innehålla?

14. En begäran om förhandsavgörande kan ges vilken form som helst som är tillåten enligt nationell rätt för beslut under rättegången, men det är viktigt att tänka på att det är begäran om förhandsavgörande som ligger till grund för förfarandet vid EU-domstolen och som delges samtliga berörda som avses i artikel 23 i domstolens stadga (nedan kallad *stadgan*) och, i synnerhet, samtliga medlemsstater, för att ge dessa möjlighet att avge yttranden. Detta innebär att en begäran om förhandsavgörande måste översättas till Europeiska unionens samtliga officiella språk, och den bör därför vara skriven på ett enkelt, klart och exakt sätt och inte innehålla några överflödiga uppgifter. Erfarenheten visar att det ofta inte behövs mer än ett tiotal sidor för att på ett adekvat sätt redogöra för de rättsliga och faktiska omständigheter som utgör bakgrunden till en begäran om förhandsavgörande.

15. I artikel 94 i domstolens rättegångsregler anges vad en begäran om förhandsavgörande ska innehålla (en sammanfattning återfinns i bilagan till dessa rekommendationer). Utöver de frågor som ställs till domstolen ska en begäran om förhandsavgörande innehålla följande:

- Saken och en sammanfattning av de relevanta omständigheterna, såsom dessa har utretts av den hänskjutande domstolen eller, i vart fall, en redogörelse för de faktauppgifter som ligger till grund för frågorna.
- Lydelsen av de nationella bestämmelser som kan vara tillämpliga och, i förekommande fall, relevant nationell rättspraxis.
- En redogörelse för de skäl som fått den hänskjutande domstolen att undra över tolkningen eller giltigheten av de aktuella unionsrättsliga bestämmelserna, och för det samband som den hänskjutande domstolen har funnit föreligga mellan de unionsrättsliga bestämmelserna och den nationella lagstiftning som är tillämplig i det nationella målet.

Om en eller flera av dessa uppgifter saknas, kan EU-domstolen komma att förklara sig obehörig att pröva de hänskjutna frågorna eller att avvisa begäran om förhandsavgörande.

16. Den hänskjutande domstolen ska i sin begäran om förhandsavgörande lämna exakta hänvisningar till de nationella bestämmelser som är tillämpliga i det nationella målet och på ett exakt sätt ange vilka unionsrättsliga bestämmelser som den begär tolkning av eller vars giltighet har ifrågasatts. Begäran ska i förekommande fall innehålla en kortfattad sammanfattning av relevanta argument som åberopats av parterna i det nationella målet. I detta sammanhang ska det påpekas att det endast är begäran om förhandsavgörande som översätts och inte eventuella bilagor till denna.
17. Den hänskjutande domstolen får även kortfattat redogöra för hur den anser att de frågor som hänskjuts för förhandsavgörande ska besvaras. En sådan redogörelse är till hjälp för EU-domstolen, särskilt när den ska pröva begäran inom ramen för ett förfarande för skyndsamt handläggning eller ett förfarande för brådskande mål.
18. De frågor som hänskjuts till domstolen för förhandsavgörande bör finnas i en avskild och tydligt angiven del av beslutet om hänskjutande, helst i början eller slutet av detsamma. Frågorna ska vara begripliga i sig, utan att de måste läsas tillsammans med skälen till begäran.
19. För att göra det lättare att läsa begäran om förhandsavgörande, är det viktigt att den ges in till domstolen i maskinskriven form och att sidorna och styckena i beslutet om hänskjutande är numrerade.
20. Begäran om förhandsavgörande ska vara daterad och underskriven. Den ska skickas med rekommenderad försändelse till domstolens kansli som har följande adress: Rue du Fort Niedergrünwald, L-2925 Luxemburg, LUXEMBURG. Begäran ska åtföljas av samtliga relevanta handlingar, däribland exakta kontaktuppgifter till parterna

i det nationella målet och till deras eventuella företrädare, samt akten i det nationella målet eller en kopia av den. Nämda akt (eller kopian av den) kommer att förvaras på kansliet under hela den tid rättegången pågår. Såvida inte den hänskjutande domstolen anger annat, kommer de berörda som avses i artikel 23 i stadgan att kunna ta del av den på kansliet.

21. I ett mål om förhandsavgörande återger domstolen i princip de uppgifter som finns i beslutet om hänskjutande, inbegripet uppgifter om namn och andra personuppgifter. Den hänskjutande domstolen måste således själv i sitt beslut maskera vissa uppgifter eller sekretessbelägga uppgifter om identiteten av en eller flera av de personer eller enheter som berörs av det aktuella målet, om den anser att detta behövs.
22. EU-domstolen får även besluta om sekretess för sådana uppgifter efter det att begäran om förhandsavgörande har getts in. Detta kan ske på eget initiativ eller på ansökan av den hänskjutande domstolen eller en part i det nationella målet. En sådan ansökan ska emellertid göras på ett så tidigt stadium i förfarandet som möjligt, eftersom den annars riskerar att bli verkningslös. I vart fall måste den göras före det att meddelandet om det aktuella målet offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* och före det att begäran om förhandsavgörande delges de berörda som avses i artikel 23 i stadgan, vilket som regel sker ungefär en månad efter det att begäran om förhandsavgörande getts in. På grund av att ny informations- och kommunikationsteknik används i allt större utsträckning blir nämligen ett beslut om sekretess för nämnda uppgifter som sker efter nämnda offentliggörande i allt väsentligt utan praktisk betydelse.

Hur målet om förhandsavgörande och målet vid den nationella domstolen påverkar varandra

23. Den nationella domstolen är visserligen behörig att besluta om interimistiska åtgärder, särskilt i samband med en begäran om förhandsavgörande i en giltighetsfråga. När en begäran om förhandsavgörande framställs måste emellertid målet vid den nationella domstolen förklaras vilande till dess att EU-domstolen har meddelat sitt avgörande.
24. Även om en begäran om förhandsavgörande förblir anhängig vid EU-domstolen så länge denna inte har återkallats, är det emellertid viktigt att framhålla vilken roll EU-domstolen har i förfarandet för förhandsavgörande, nämligen att bidra till en effektiv rättskipning i medlemsstaterna och inte att yttra sig avseende allmänna eller hypotetiska frågor. Förfarandet för förhandsavgörande förutsätter att ett mål faktiskt är anhängigt vid den hänskjutande domstolen. Denna måste därför underrätta EU-domstolen om alla beslut under rättegången som kan påverka hänskjutandet (i synnerhet när talan i det nationella målet har återkallats eller parterna har förlikats), men även om andra händelser som innebär att målet avslutas. Den hänskjutande domstolen ska även underrätta EU-domstolen om det har meddelats ett avgörande med anledning av ett överklagande av beslutet om hänskjutande och om vilka följder detta får för begäran om förhandsavgörande.
25. För att målet om förhandsavgörande ska kunna handläggas på ett ändamålsenligt sätt vid EU-domstolen och få en ändamålsenlig verkan, måste upplysningar av nyss nämnt slag lämnas till EU-domstolen snarast möjligt. De nationella domstolarna bör dessutom vara medvetna om att återkallandet av en begäran om förhandsavgörande kan inverka på den hänskjutande domstolens handläggning av liknande mål (eller serier av mål). När utgången i flera mål som är anhängiga vid den hänskjutande domstolen beror på EU-domstolens svar på de frågor som den hänskjutande domstolen har ställt, bör den ange i begäran om förhandsavgörande att den förenar dessa mål. På så sätt kan EU-domstolen besvara de hänskjutna frågorna trots att begäran i ett eller flera mål eventuellt återkallas.

Rättegångskostnader och rättshjälp

26. Förfarandet för förhandsavgörande vid EU-domstolen är kostnadsfritt, och domstolen beslutar inte om parternas rättegångskostnader i målet vid den hänskjutande domstolen. Det ankommer på den domstolen att besluta om detta.
27. Den hänskjutande domstolen kan, om det är tillåtet enligt de nationella reglerna, bevilja en part i det nationella målet rättshjälp när denne saknar tillräckliga medel för att täcka sina kostnader, bland annat ombudskostnader, vid EU-domstolen. EU-domstolen kan även själv bevilja rättshjälp, om en part inte redan har beviljats rättshjälp på nationell nivå eller i den mån den rättshjälpen inte – eller endast delvis – täcker kostnaderna vid EU-domstolen.

Kommunikation mellan EU-domstolen och den nationella domstolen

28. Under hela den tid målet om förhandsavgörande pågår står domstolens kansli i kontakt med den hänskjutande domstolen, till vilken kansliet översänder kopior av samtliga inlagor. I förekommande fall kan kansliet även begära att den hänskjutande domstolen lämnar preciseringar eller förtydliganden, om EU-domstolen anser att detta behövs för att kunna besvara de hänskjutna frågorna på ett ändamålsenligt sätt.
29. När förfarandet har avslutats översänder kansliet EU-domstolens avgörande till den hänskjutande domstolen, som då ombeds att underrätta EU-domstolen om vilka följder detta avgörande får i det nationella målet och att översända sitt slutliga avgörande i målet till EU-domstolen.

II. Bestämmelser som är tillämpliga på den typ av begäran om förhandsavgörande som måste handläggas särskilt snabbt

30. En begäran om förhandsavgörande kan under vissa omständigheter handläggas skyndsamt eller enligt ett förfarande för brådskande mål. Villkoren för detta anges i artikel 23a i stadgan samt i artiklarna 105–114 i rättegångsreglerna. EU-domstolen beslutar huruvida dessa förfaranden ska tillämpas efter en vederbörligen motiverad ansökan av den hänskjutande domstolen. I ansökan ska anges vilka rättsliga eller faktiska omständigheter som motiverar att något av de nämnda förfarandena ska tillämpas. I undantagsfall kan EU-domstolen även på eget initiativ besluta om sådan tillämpning, om den bedömer att detta är nödvändigt mot bakgrund av målets art eller omständigheterna i målet.

Villkoren för tillämpning av förfarandet om skyndsamt handläggning eller förfarandet för brådskande mål

31. I artikel 105 i rättegångsreglerna anges att en begäran om förhandsavgörande kan handläggas skyndsamt med avvikelse från vad som gäller enligt rättegångsreglerna, när målet är av sådan beskaffenhet att det måste avgöras utan dröjsmål. Förfarandet för skyndsamt handläggning medför betydande begränsningar för alla berörda aktörer. Detta gäller särskilt samtliga medlemsstater, som måste avge sina skriftliga eller muntliga yttranden inom mycket kortare frister än de som gäller i vanliga mål. En ansökan om skyndsamt handläggning bör därför göras endast om det föreligger särskilda omständigheter, som motiverar att EU-domstolen prövar de hänskjutna frågorna snabbt. Det följer av fast rättspraxis att det förhållandet att ett stort antal personer eller rättsliga situationer kan komma att påverkas av det avgörande som den hänskjutande domstolen ska meddela efter att ha begärt förhandsavgörande av EU-domstolen inte i sig utgör en sådan särskild omständighet som kan motivera att målet ska handläggas skyndsamt.
32. Det nyss sagda gäller i än högre grad för förfarandet för brådskande mål om förhandsavgörande, som behandlas i artikel 107 i rättegångsreglerna. Detta förfarande tillämpas endast på de sakområden som avses i avdelning V i tredje delen i FEUF om området med frihet, säkerhet och rättvisa. Förfarandet medför ännu större begränsningar för berörda aktörer. Det är bara ett begränsat antal parter som får yttra sig skriftligen och det är dessutom möjligt att i ytterst brådskande fall helt utelämnas den skriftliga delen av förfarandet vid EU-domstolen. En ansökan om handläggning enligt förfarandet för brådskande mål bör därför göras endast om det föreligger omständigheter där det är absolut nödvändigt att domstolen mycket snabbt prövar den hänskjutande domstolens frågor.
33. Det är inte möjligt att här på ett uttömmande sätt räkna upp sådana omständigheter, bland annat på grund av att de unionsrättsliga bestämmelser som reglerar området med frihet, säkerhet och rättvisa är av varierande karaktär och under ständig utveckling. Som exempel på situationer där en nationell domstol kan överväga att ansöka om handläggning enligt förfarandet för brådskande mål om förhandsavgörande kan dock nämnas följande: När en person är häktad eller på annat sätt frihetsberövad och svaret på den uppkomna frågan är avgörande för bedömningen av denna persons rättsliga ställning (se artikel 267 fjärde stycket FEUF), eller när det i ett mål om den rättsliga eller den faktiska vårdnaden om barn i låg ålder där talan har väckts med stöd av unionsrätten uppkommer fråga om den nationella domstolens behörighet och svaret på den frågan är beroende av svaret på den fråga som ställts i begäran om förhandsavgörande.

Ansökan om att domstolen ska tillämpa förfarandet för skyndsamt handläggning eller förfarandet för brådskande mål

34. För att EU-domstolen snabbt ska kunna besluta huruvida målet bör handläggas skyndsamt eller enligt förfarandet för brådskande mål, måste den nationella domstolen i sin ansökan på ett exakt sätt redogöra för de rättsliga och faktiska omständigheter som medför att målet är brådskande och i synnerhet ange vilka risker som uppkommer om begäran om förhandsavgörande handläggs enligt det normala förfarandet. Den hänskjutande domstolen ska i möjligaste mån kortfattat ange hur den anser att de frågor som den ställer ska besvaras. Detta gör det lättare för parterna i det nationella målet och övriga som deltar i förfarandet att ta ställning till frågorna, och bidrar därigenom till en snabb handläggning.

35. En ansökan om att domstolen ska tillämpa förfarandet för skyndsam handläggning eller förfarandet för brådskande mål ska i vart fall framställas på ett klart och tydligt sätt, så att domstolens kansli omedelbart kan konstatera att ärendet ska ges en särskild behandling. För detta ändamål ombeds den hänskjutande domstolen att ange vilket av de två förfarandena som ansökan avser och att ange vilken artikel i rättegångsreglerna som är relevant (artikel 105 om skyndsam handläggning eller artikel 107 om förfarandet för brådskande mål). Detta bör anges på ett ställe i beslutet om hänskjutande som är lätt att upptäcka (till exempel i rubriken eller i en separat handling). I förekommande fall kan det vara lämpligt att den hänskjutande domstolens ansökan om handläggning enligt förfarandet för brådskande mål framställs i ett foljebrev.
36. När det gäller själva beslutet om hänskjutande bör det erinras om att det i en brådskande situation är än viktigare att beslutet är kortfattat, eftersom detta bidrar till att målet kan handläggas snabbt.

Kommunikation mellan EU-domstolen, den hänskjutande domstolen och parterna i det nationella målet

37. Den domstol som ansöker om att EU-domstolen ska tillämpa förfarandet för skyndsam handläggning eller förfarandet för brådskande mål bör ange den e-postadress, och eventuellt det faxnummer, som EU-domstolen kan använda. Den bör även ange e-postadresser, och eventuella faxnummer, till parternas företrädare. På så sätt påskyndas och underlättas EU-domstolens kommunikation med den hänskjutande domstolen och parterna i det nationella målet.
 38. En kopia av det undertecknade beslutet om hänskjutande, med en ansökan om att domstolen ska tillämpa förfarandet för skyndsam handläggning eller förfarandet för brådskande mål, kan skickas i förväg till domstolen med e-post (ECJ-Registry@curia.europa.eu) eller telefax (+352 433766). Handläggningen av begäran om förhandsavgörande och av nämnda ansökan kan påbörjas så snart en sådan kopia har inkommit till domstolens kansli. Dessa handlingar i original måste emellertid översändas till kansliet snarast möjligt.
-

BILAGA

Väsentliga uppgifter som en begäran om förhandsavgörande ska innehålla**1. Uppgift om den hänskjutande domstolen**

Begäran om förhandsavgörande ska innehålla exakt uppgift om den domstol som begär förhandsavgörande. I förekommande fall ska det anges vilken avdelning eller dömande sammansättning som har fattat beslutet om hänskjutande. Begäran ska även innehålla fullständiga kontaktuppgifter till den hänskjutande domstolen, för att underlätta senare kontakter mellan denna domstol och EU-domstolen.

2. Uppgift om parterna i det nationella målet och deras företrädare

Efter uppgiften om den hänskjutande domstolen ska parterna i det nationella målet anges. I förekommande fall ska även uppgift om de personer som företräder nämnda parter vid den hänskjutande domstolen anges. Dessa uppgifter ska vara så fullständiga som möjligt. Beslutet om hänskjutande eller följebrevet till detta ska särskilt innehålla exakta adressuppgifter till de berörda personerna, deras telefon- eller faxnummer samt e-postadress (om de har en sådan).

De nationella domstolarna uppmärksammas i detta avseende på artikel 95 i domstolens rättegångsregler och på punkterna 21 och 22 i dessa rekommendationer. Om den hänskjutande domstolen anser att så behövs, måste den själv i sin begäran om förhandsavgörande maskera vissa namn eller uppgifter eller översända, utöver den fullständiga begäran om förhandsavgörande, en version av begäran där sekretessbelagda uppgifter utelämnats, vilken kommer att ligga till grund för förfarandet vid EU-domstolen.

3. Uppgift om saken i det nationella målet och relevanta omständigheter

Den hänskjutande domstolen ska lämna en kortfattad beskrivning av saken i det nationella målet samt av de relevanta omständigheterna, såsom dessa har utretts eller godtagits av den domstolen.

4. Uppgift om relevanta bestämmelser

Begäran om förhandsavgörande ska innehålla exakta uppgifter om de nationella bestämmelser som är tillämpliga i det nationella målet, inbegripet i förekommande fall relevanta domstolsavgöranden, samt de unionsrättsliga bestämmelser som det begärs tolkning av eller vars giltighet har ifrågasatts. Dessa uppgifter ska anges på ett fullständigt sätt. De bestämmelser som är aktuella i målet ska anges med titel och exakta hänvisningar samt uppgift om var och när de offentliggjorts. I den mån det är möjligt ska citerad rättspraxis från nationella domstolar eller från domstolar på europainivå även anges med det aktuella avgörandets ECLI-nummer ("European Case Law Identifier").

5. Skälen till att ett förhandsavgörande begärs

EU-domstolen kan endast pröva en begäran om förhandsavgörande om unionsrätten är tillämplig i det nationella målet. Den hänskjutande domstolen ska således redogöra för de skäl som fått den att ifrågasätta hur de aktuella unionsrättsliga bestämmelserna ska tolkas eller huruvida dessa är giltiga. Dessutom ska den redogöra för det samband som den har funnit föreligga mellan de unionsrättsliga bestämmelserna och den nationella lagstiftning som är tillämplig i det nationella målet. Den hänskjutande domstolen kan här redogöra för parternas argument i det avseendet, om den anser att detta underlättar förståelsen av målet.

6. Tolknings- eller giltighetsfrågorna

Den hänskjutande domstolens frågor till EU-domstolen ska anges tydligt och separat i begäran om förhandsavgörande. Frågorna ska vara begripliga i sig, utan att de måste läsas tillsammans med skälen till begäran.

I den mån det är möjligt ska den hänskjutande domstolen även kortfattat redogöra för hur den anser att de frågor som hänskjuts för förhandsavgörande ska besvaras.

7. Angivande av huruvida begäran behöver ges en särskild behandling

Om den hänskjutande domstolen anser att den begäran om förhandsavgörande som den framställer till EU-domstolen påkallar en särskild behandling, både vad gäller behovet av sekretess för uppgifter om identiteten av de personer som berörs av det nationella målet och vad gäller behovet av en eventuell snabb handläggning av begäran vid EU-domstolen, ska den ange de skäl som talar för en sådan behandling. Dessa skäl ska anges i begäran om förhandsavgörande och, i förekommande fall, i följebrevet till begäran.

Den formella utformningen av begäran om förhandsavgörande

En begäran om förhandsavgörande ska ges in i en sådan form att det blir lätt för EU-domstolen att hantera dokumentet i elektronisk form, särskilt vad gäller möjligheten att kunna skanna det och använda optisk teckenigenkänning (OCR). I detta avseende gäller följande:

- Begäran ska ges in i maskinskriven form. Det papper som används ska vara vitt, olinjerat och av A4-format.
- Texten ska vara skriven med ett vanligt typsnitt (exempelvis Times New Roman, Courier eller Arial), ha en teckenstorlek av minst 12 punkter i texten och minst 10 punkter i eventuella fotnoter, med ett radavstånd på 1,5 samt toppen-, botten-, vänster- och högermarginaler på minst 2,5 cm.
- Alla sidor respektive stycken i begäran ska vara numrerade i löpande och stigande ordning.

Begäran om förhandsavgörande ska vara daterad och underskriven. Den ska skickas med rekommenderad försändelse, tillsammans med akten i det nationella målet, till EU-domstolens kansli, som har följande adress: Rue du Fort Niedergrünwald, L-2925 Luxemburg, LUXEMBURG.

Om den hänskjutande domstolen ansöker om att domstolen ska tillämpa förfarandet för skyndsam handläggning eller förfarandet för brådsakande mål, rekommenderas den att först skicka en undertecknad kopia av begäran om förhandsavgörande med e-post (ECJ-Registry@curia.europa.eu) eller fax (+352 433766), för att därefter översända originalet av begäran med post.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV